TIDSKRIFT FÖR
SCHACK

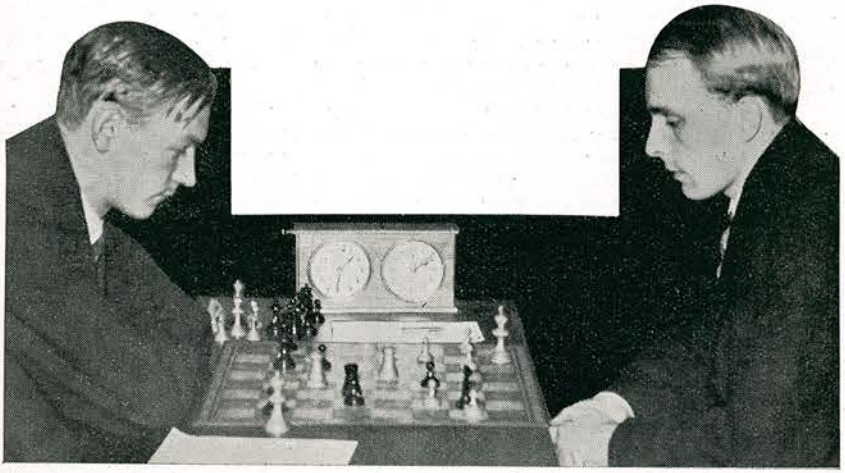
Officiellt organ för Sveriges Schackförbund

Redaktion: Eric Carlén, Sven Rinmansgatan 1, Stockholm.
Expedition: Ernst Jacobson, Sveavägen 121, Stockholm.
Prenumerationspris kronor 4: —, i utlandet kronor 5: —.
Tidskriftens postgirokonto 3973.

December 1931 Årg. XXXVII.

Sverige-mästerskapet.

Matchen i Göteborg slutade oavgjord, 3—3.

Stoltz och Ståhlberg i sista matchpartiet.
Fotot taget efter vits 32:a drag.

Torsdagen den 19 november tog den med spänning motsedda matchen om Sverige-mästerskapet sin början. Spellokal var Göteborgs schackförbunds lokal i Hertzia vid Packhusplatsen i Göteborg. De agerande voro titelinnehavaren Gideon Ståhlberg, Göteborg och Surte, samt hans utmanare Gösta Stoltz, Stockholm. Spelkommitté var densamma som vid matchen Allan Nilsson—Ståhlberg 1929, nämligen Fritz Andersson, K. Robertson och H. E. Schweitz. Matchen slutade, efter sex speldagar och två fridagar, den 26 november med oavgjort resultat.

Enligt förbundets tävlingsbestämmelser omfattar en match om mästerskapet sex partier. Berättigade att utmana Sverige-mästaren äro förbundets kongressmästare och de, som förut spelat om detsamma. Betänketiden är 2 timmar för de första 30 dragen och sedan en timme för varje serie av 15 drag. Speltiden är åtta timmar per dag, uppdelad i tvenne spelperioder om fyra timmar. Ett parti kan ej avbrytas förrän i 31:a och 61:a draget, och nytt parti kan ej påbörjas förrän det föregående slutspelats samt endast å ny spelperiod. Den, som ernår högsta poängsumman, erövrar mästerskapet. Vid lika poäng behåller innehavaren detsamma. I övrigt gälla givetvis förbundets allmänna regler.

Mästerskapet instiftades 1917 vid Sveriges schackförbunds bildande. Föregående Sverige-mästare hava varit: Gust. Nyholm under åren 1918—1924 med undantag av en kort period 1921, då Anton Olsson var innehavare av mästerskapet. 1924 fick Nyholm se sig besegrad av göteborgaren Allan Nilsson, vilken redan 1921 allvarligt hotade Nyholms mästerskap genom att göra en match med honom oavgjord med 2½—2½. Nästa match om mästerskapet gick av stapeln 1927, då Gösta Stoltz första gången stod som titelutmanare. Matchen slöt oavgjord med 2½—2½. År 1929 måste Allan Nilsson efter en femårig regeringstid avstå schackkronan till nuvarande titelinnehavaren Gideon Ståhlberg, som i den då anordnade matchen vann de tre första partierna, varefter den otränade Allan Nilsson fann för gott giva upp matchen. På grund av olika, mest ekonomiska, anledningar har någon mästerskapsmatch icke kunnat anordnas förrän denna gång i Göteborg. Sedan den sista matchen ha också reglerna ändrats så till vida, att antalet partier utökats till sex.

I första partiet fick Stoltz efter lottdragningen de vita pjäserna, och valde att spela damgambit. Spelet utvecklade sig normalt, och partiet slöt "efter överenskommelse" som remis efter 22 drag. Enligt tävlingsbestämmelserna utgjorde detta en flagrant felaktighet, men då den av tävlingskommittén för sent observerades, ansåg denna sig icke sedan kunna göra någonting. För åskådarna, som bespetsat sig på en livlig strid redan från ridåns uppgång, var det snöpliga slutet likväl en besvikelse.

Andra partiet, som måste betecknas som matchens innehållsrikaste, slöt med vinst för Ståhlberg. Efter ett försök av Stoltz med angrepp mot vits kungsflygel övergick striden till slutspel, som antagligen vid riktigt spel skulle blivit remis. Stoltz förbiså emellertid totalt en av Ståhlberg utspekulerad manöver, kom i dragtvång och förlustställning och måste till slut ge tappt.

Matchen stod nu 1½ för Ståhlberg mot ½ för Stoltz. I tredje partiet, där den senare åter hade vit, tog han en grundlig revansch. Ståhlberg var för dagen ur slag och valde ett totalt förfelat försvar. Stockholmaren fick det överlägsna spelet, och Ståhlbergs ställning ramlade snart totalt sönder. Därmed utjämnades ställningen till 1½—1½. Matchen stod alltså efter halva antalet partier lika.

Det fjärde partiet gjorde ingen ändring i ställningen. I en damgambit, där Ståhlberg hade vit, gjorde han ett förfelat utfall, varefter Stoltz övertog initiativet. Ett slutspel uppkom, där Stoltz antagligen kunnat vinna men där han genom Ståhlbergs goda försvar ett ögonblick tappade koncepterna, varefter spelet slöt remis.

Nästa parti gick emellertid till stockholmaren, som efter en del förvecklingar kunde övergå till ett för honom gynnsamt slutspel, där han till slut briljerade med att konstruera upp en retfull matt mitt på brädan.

Ett parti, det sista, återstod nu. Stoltz behövde endast remis i detta för att erövra mästerskapet. Han hade visserligen de svarta pjäserna, men med kännedom om den rutin han besitter ansågo alla, att han utan vidare skulle lyckas forcera remis. Överraskande nog valde han ingen "remisvariant" utan en sådan, där Ståhlberg fick tillfälle till en teoretisk nyhet. Stoltz' fortsättning var heller ingenting att skryta med. Han gick snällt i den av Ståhlberg utlagda fällan och hade redan efter fjortonde draget en förlorad ställning. Genom Ståhlbergs kanske överdrivna försiktighet drog partiet ut på tiden, men till slut måste Stoltz ge tappt efter ett segt men hopplöst motstånd.

Forts. å sid. 220.

Partier

Redigeras av *G. STÅHLBERG, Surte.*

4290. Damgambit.

Första matchpartiet.

	G. Stoltz.	G. Ståhlberg.
1.	d2—d4	d7—d5
2.	c2—c4	e7—e6
3.	Sb1—c3	Sg8—f6
4.	Sg1—f3	Sb8—d7
5.	Lc1—g5	Lf8—e7
6.	e2—e3	0—0
7.	Ta1—c1	c7—c6
8.	Lf1—d3	d5×c4
9.	Ld3×c4	Sf6—d5
10.	Lg5×e7	Dd8×e7
11.	0—0	Sd5×c3
12.	Tc1×c3	e6—e5
13.	Dd1—c2	

Ett av Bogoljubow rekommenderat drag, som dock är föga ägnat att bereda svart svårigheter.

13.	— —	e5×d4

Trots vits utvecklingsförsprång kan svart utan större risk öppna e-linjen.

14.	e3×d4	Sd7—b6
15.	Lc4—b3	

Eller 15. Ld3, g6, åtföljt av Sd5.

15.	— —	Lc8—e6
16.	Dc2—e4	

Efter 16. Te1, L×b3. 17. T×e7, L×c2. 18. T×c2, Tb8 jämte Sd5 har svart det bekvämare slutspelet.

16.	— —	Ta8—e8
17.	Tf1—e1	De7—f6
18.	Tc3—c5	g7—g6
19.	Lb3×e6	Te8×e6
20.	Tc5—e5	Tf8—e8
21.	De4—d3	Sb6—d7
22.	Te5—e3	Te6×e3

Remis.

Efter 23. f×e3, Dd6. 24. e4, Se5. 25. S×e5, T×e5 är fortsatt kamp ganska meningslös!

Enligt Sveriges schackförbunds tävlingsregler får intet parti avslutas som remis "genom överenskommelse" före 30. draget — ett stadgande, vilket synes ha undgått den eljest plikttrogna turneringskommitténs i Göteborg uppmärksamhet *(Carlén).*

(Anm. av G. Ståhlberg.)

4291. Indiskt parti.

Andra matchpartiet.

	G. Ståhlberg.	G. Stoltz.
1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	c2—c4	e7—e6
3.	Sb1—c3	Lf8—b4
4.	Dd1—c2	d7—d6

Vanligare är 4. —, d5. Textdraget avser att snarast möjligt genomföra e6—e5.

5.	Sg1—f3	0—0
6.	Lc1—d2	

En helt annan idé vore g3 jämte Lg2, varvid vit bäst underlåter aktionen i centrum med e2—e4.

6.	— —	b7—b6
7.	e2—e4	Lc8—b7
8.	Lf1—d3	e6—e5
9.	0—0	

Förfelat vore 9. d×e5, d×e5. 10. S×e5 för 10. —, Te8, t. ex. 11. f4, Sb—d7. 12. 0—0, S×e5. 13. f×e5. Sg4! o. s. v.

9. — — Tf8—e8
10. Ta1—e1 Sb8—d7
11. a2—a3 Lb4×c3
12. Ld2×c3 Sf6—h5
13. Dc2—d2 Dd8—f6

På grund av sin goda utveckling och fasta ställning behöver vit inte frukta ett kungsangrepp men kan inte heller overksam åse svarts frontförändring.

14. d4—d5

Ett försök att ytterligare komplicera spelet. Ursprungligen hade vit planerat 14. Lc2, t. ex. 14. —, Sf4. 15. d×e5, S×e5. 16. S×e5, d×e5. 17. De3, och vit har tack vare löparparet de bättre chanserna. Men även textdraget har mycket, som talar för sig.

14. — — Sh5—f4
15. Te1—e3 Sd7—f8
16. g2—g3 Sf4—h3†
17. Kg1—g2 Lb7—c8

På grund av sin sämre utveckling och vits större terräng i centrum har svart svårt att hålla angreppet vid liv. En motattack från vits sida har därför stora utsikter att bringa förvirring i de svarta leden.

Ställning efter 17. —, Lb7—c8.

18. Sf3—g1?

Detta drag, som i flera tidningar omnämndes som en skicklig försvarsmanöver (!), är i hög grad klandervärt. Genom det närliggande 18. Sh4 hade vit däremot ställt svart inför en svår uppgift, ty 18. —, Sg5 strandar på 19. f4!, t. ex. 19. —, Lh3†. 20. Kg1, L×f1. 21. f×g5 med avgörande fördel. Mot dubbelhotet f4 och Sf5 torde svart ej ha något fullgott försvar. Det våldsamma försöket 18. —, g5. 19. Sf5, g4 vederlägges genom 20. f3. 18. —, Sf4†. 19. g×f4, D×f4. 20. f5 leder till ett starkt angrepp för vit. Det relativt bästa torde vara 18. —, Dg5, som vit dock kan besvara med 19. Kh1! jämte ev. Sg2 och f4, varpå angreppet övergår till vit.

18. — — Sh3×g1
19. Kg2×g1 Lc8—h3

Svart vinner härigenom ett viktigt tempo, vilket är tillräckligt för säkrande av ställningen.

20. Tf1—c1 a7—a5

För att förhindra, att damflygeln rullas upp med b4 och c5.

21. f2—f4 Sf8—d7
22. f4—f5 h7—h5
23. Ld3—e2

Det är möjligt, att genast Lf1 var av kraftigare verkan.

23. — — g7—g6
24. Le2—f1 Lh5×f1
25. Tc1×f1 g6—g5
26. g3—g4 Df6—h6

Trots sina tidigare svårigheter undviker Stoltz att genom 26. —, h4 ge spelet remiskaraktär och söker ånyo komma till angrepp.

27. g4×h5 Sd7—f6
28. Dd2—g2 Kg8—h8
29. Lc3—d2 g5—g4
30. Te3—g3 Dh6×h5
31. h2—h3

Större vinstchanser erbjöd 31. h4!, t. ex. 31. —, Tg8. 32. Kf2, Sh7 (eller 32. —, Tg7. 33. Lg5, Sh7. 34. f6, Tg6. 35. Ke2!, och 35. —, S×g5. 36. h×g5, D×g5 strandar på 37. Th1†). 33. Lg5!, f6. 34. Le3, Tg7. 35. Tg1, Ta—g8. 36. Df1, och det kan starkt ifrågasättas, om den svarta ställningen, där figurerna på ett oangenämt sätt äro engagerade till bonden g4:s försvar, i längden är hållbar. Vit kan genom b4 och c5 spela på genombrott av damflygeln.

31. — — Te8—g8
32. h3×g4 Tg8×g4
33. Tg3×g4 Dh5×g4

Ej 33. —, S×g4 på grund av 34. Tf3.

34. Dg2×g4 Sf6×g4
35. Kg1—g2 Ta8—g8
36. Tf1—h1†

I det uppkomna slutspelet har vit den större terrängen, men svart saknar svaga punkter i sin ställning, varför ett remisslut förefaller sannolikast.

36. — — Kh8—g7
37. Kg2—f3 Kg7—f8
38. b2—b4 a5×b4
39. a3×b4 Kf8—e7

Leder till stora svårigheter för svart. Efter 39. —, Ke8 eller 39. —, Sf6 hade svart däremot haft ett tillfredsställande försvar mot vits vinstförsök, t. ex. 39. —, Sf6. 40. Ta1, Ke7. 41. Ta7, Kd7. 42. Le3, Tb8! med säkrad ställning.

Ställning efter 38. —, Kf8—e7.

40. Th1—h5!

Ett nätt studiedrag som vit länge haft i sikte, ehuru det endast genom svarts oförsiktighet blev spelbart. På 40. —, Sf6 avgör 41. Lg5 med hotet Lh4 jämte Th6. Följaktligen är springarens reträtt avskuren.

40. — — Ke7—e8
41. Ld2—g5 Sg4—h2†

Springaren utvecklar inom fiendens egna linjer en febril verksamhet för att rädda livhanken.

42. Kf3—g3 Sh2—f1†
43. Kg3—f2 Sf1—h2
44. — — Sh2—f1!

Vit gör dragupprepning för att komma ur tidsnöden.

44. — — Sh2—f1!
45. Kg3—f2 Sf1—h2
46. f5—f6! Tg8—g6

Bättre remisutsikter erbjöd kvalitetsoffret 46. —, Sg4†. 47. Kf3, T×g5. 48. T×g5, S×f6. Genom 49. c5 kan vit emellertid försämra svarts bondeställning, ty det rent passiva förfarandet 49. —, b×c5. 50. b×c5, Ke7. 51. c6, Se8. 52. Tg1, Sf6. 53. Ta1, Se8. 54. Ta8, Sf6. 55. Tc8, Se8 torde ej kunna hålla partiet, enär vit har möjligheten att företaga en kungsmarsch till b7 och offra kvalité på c7.

47. Th5×h2! Tg6×g5
48. Th2—h8† Ke8—d7
49. Th8—f8 Tg5—g4

Eller 49. —, Tg6. 50. T×f7†, Ke8. 51. Te7†, Kd8. 52. Te6 med vinst för vit.

50. Tf8×f7† Kd7—c8
51. Kf2—f3 Tg4—f4†
52. Kf3—e3 Tf4—f1
53. Tf7—f8† Kc8—b7

Efter 53. —, Kd7. 54. f7 förlorar 54. —, Ke7 på grund av 55. Tc8, och att förhålla sig passiv är också utsiktslöst för svart: 54. —, Tf4. 55. Kd3, Tf3†. 56. Kc2, Tf4. 57. Kb3, Tf3†. 58. Ka4 jämte Kb5, Ka6 och Kb7.

54. f6—f7 Tf1—f6
55. c4—c5!

Ett omsorgsfullt förberett genombrott, som avgör kampen.

55. — — b6×c5
56. b4×c5 d6×c5
57. Ke3—d3 Tf6—f4
58. Kd3—c3

För att demonstrera att svart befinner sig i tvångsdrag. Den snabbaste vägen till vinst var 58. Kc4, T×e4†. 59. K×c5, Tf4. 60. d6, c×d6. 61. K×d6, e4. 62. Ke7, e3, 63. Te8!, e2. 64. Kf8.

58. — — c5—c4
59. Kc3—b4 Tf4—f1!

Svart försvarar sig hårdnackat.

60.	Kb4×c4	Tf1—c1†
61.	Kc4—d3	Tc1—f1
62.	d5—d6!	c7×d6
63.	Dd3—c4	Tf1—f4
64.	Kc4—d5	Tf4—f6
65.	Tf8—e8	

Enklare var 65. Td8, men även textdraget är tillfyllest.

65.	— —	Tf6×f7
66.	Kd5×d6	Tf7—f6†

Efter 66. —, Th7. 67. T×e5, Th6†. 68. Te6, Th1 har vit den studieartade vinstfortsättningen 69. Te7†, Kc8. 70. Te8†, Kb7. 71. Td8!

67.	Kd6×e5	Tf6—h6
68.	Te8—d8	Kb7—c7
69.	Td8—d1	Th6—h8
70.	Ke5—f6	Th8—h6†
71.	Kf6—g5	Th6—h8
72.	e4—e5	Th8—h7
73.	e5—e6	Kc7—c8
74.	Kg5—g6	Uppgivet.

Detta var matchens innehållsrikaste parti.

(Anm. av G. Ståhlberg.)

4292. Franskt parti.

Tredje matchpartiet.

	G. Stoltz.	G. Ståhlberg.
1.	e2—e4	c7—c6
2.	Dd1—e2	

Tschigorins drag, som för några år sedan flitigt användes av Stoltz och Lundin.

2.	— —	b7—b6

I turneringen i Swinemünde 1930 spelade jag 2. —, e5 mot Stoltz, som dock genom att övergå till kungsangrepp erhöll ett lovande angreppsspel. Ehuru partiet slöt som remis, har jag därför intet förtroende för detta behandlingssätt. Textdraget torde jämte 2. —, c5 utgöra svarts bästa försvar.

3.	f2—f4	Lc8—b7
4.	Sg1—f3	d7—d5

Ett tvivelaktigt drag, ty svart ställes omedelbart inför valet att tillåta avbyte på sin fianchettolöpare och att med tempoförlust retirera med densamma. Efter 4. —, Le7 ger däremot d7—d5 ett fullgott och säkert spel.

5.	e4×d5	Lb7×d5
6.	Sb1—c3	Lf8—e7

Trots allt hade det nog varit bättre att spela 6. —, Lb7. Det dröjer inte länge, förrän frånvaron av löparen blir kännbar.

7.	Sc3×d5	e6×d5
8.	g2—g3	

Även genast Se5 kommer starkt i betraktande.

8.	— —	Sg8—f6
9.	Lf1—g2	0—0
10.	Sf3—e5	Tf8—e8
11.	0—0	Sb8—d7

Svart har redan ett svårskött och tungrott spel. Måhända vore c6 jämte Dc7 att föredraga.

12.	d2—d4	c7—c5
13.	c2—c3	Sd7—f8
14.	Lc1—d2	

Redan här kan vit med g3—g4 övergå till kungsangrepp. Stoltz föredrar att först fullborda utvecklingen.

14.	— —	Ta8—c8
15.	Ta1—c1	Sf8—e6

För att provocera f4—f5 och därigenom försvaga punkten e5. Det bristfälliga i detta förfaringssätt kommer snart till synes, men vad skulle svart annars företagit sig?

16.	f4—f5	Se6—f8
17.	g3—g4	Le7—d6
18.	Ld2—f4	Sf6—d7?

Borde föregåtts av avbyte på d4 och c1, ehuru vit även då är i klar fördel.

19.	Tc1—d1!	

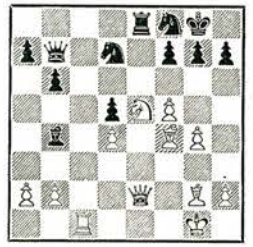
Förhindrar på ett effektivt sätt alla befrielseförsök. Svart är nästan försvarslös.

19.	— —	c5×d4
20.	c3×d4	Dd8—c7
21.	Tf1—e1	Ld6—b4
22.	Td1—c1	Dc7—b7
23.	Tc1×c8	Db7×c8

Påskyndar katastrofen. Efter 23. —, T×c8. 24. Td1, b5! hade svart kunnat organisera ett segt motstånd, men i längden torde ställningen vara ohållbar på grund av vits löparpar och punkten d5:s svaghet.

24.	Te1—c1	Dc7—b7

Ställning efter 24. —, Dc7—b7.

25.	De2—b5!	Sd7×e5
26.	Db5×e8	Uppgivet.

På 26. —, Sd3 avgör 27. Tc7.

(Anm. av G. Ståhlberg.)

4293. Damgambit.

Fjärde matchpartiet.

	G. Ståhlberg.	G. Stoltz.
1.	d2—d4	d7—d5
2.	c2—c4	e7—e6
3.	Sb1—c3	Sg8—f6
4.	Sg1—f3	Sb8—d7
5.	c2—e3	Lf8—e7
6.	Lf1—d3	0—0
7.	0—0	c7—c5
8.	b2—b3	b7—b6
9.	Lc1—b2	Lc8—b7
10.	Sf3—e5	

Ett drag, vars aggressivitet till största delen endast är skenbar. Solidare var 10. De2.

10.	— —	c5×d4
11.	e3×d4	Sf6—e4
12.	Dd1—c2	

Även här var 12. De2 naturligare.

12.	— —	f7—f5

Enär springaren inte kan hålla sig kvar på e4, blir punkten e6 härigenom svag, men svart erhåller i gengäld tryck på d4.

13.	Ta1—d1	Ta8—c8
14.	Se5×d7	Dd8×d7
15.	f2—f3	Se4—d6
16.	Dc2—e2	Le7—f6
17.	Sc3—b5?	

Ett fruktansvärt misstag. Vit trodde sig genom textdraget erbjuda ett korrekt bondeoffer och förbisåg totalt svarts 19:de drag. Efter 17. Sb1 jämte Sd2 och Tf—e1 har vit intet att frukta.

17.	— —	d5×c4
18.	b3×c4	Sd6×b5
19.	c4×b5	Lb7—d5!

Efter 19. —, L×d4†. 20. L×d4, D×d4†. 21. Kh1, Df6. 22. Lc4 jämte ev. Td7 hade vit haft ett utmärkt spel. Textdraget däremot ödelägger nära nog den vita ställningen.

20. Lb2—a1.

Ingen god plats för en stolt löpare, men på 21. a3 eller 21. a4 följer 21. —, Lb3.

20.	— —	Dd7—d6
21.	Tf1—e1	Tc8—c7
22.	Td1—c1	Tc7×c1

Härigenom vinner svart bonde. Även 22. —, Tf—c8 kom starkt i fråga.

23.	Te1×c1	Dd6—f4
24.	De2—c2	h7—h5

På 24. —, L×a2 spelar vit bäst 25. Td1. Svart är nu inte nöjd med bondevinst utan spelar på kungsangrepp, men ger härigenom vit motchanser. Att föredraga var därför genast L×d4.

25.	Ld3—e2	Lf6×d4†
26.	La1×d4	Df4×d4†
27.	Kg1—f1	h5—h4
28.	h2—h3	g7—g5
29.	Dc2—c7	g5—g4

Svarts angrepp synes ha alla utsikter att slå igenom. Vit har dock en parad, tack vare att han är i besittning av c-linjen.

På 29. —, Dg7 följer 30. Dd6 jämte Tc7.

30. Dc7—e7!

Ett drag, vars styrka svart underskattat. Stoltz måste nu eftersträva ett slutspel, där han visserligen har bonde mer, men där hans bondeställning gör ett föga tilltalande intryck.

30. — — Dd4—f6

Ställning efter 30. —, Dd4—f6.

31. De7×f6

Med detta drag hade vit förseglat partiet vid middagspausen. Efter det till utseendet så riskabla 31. D×a7 hade svart troligen ej haft några vinstchanser, t. ex. 31. —, g×h3. 32. g×h3, Dg5. 33. Dc7, Tf7. 34. Db8† eller 31. —. Dg5. 32. Dc7, L×a2. 33. h×g4, h×g4. 34. Ld3, Dg7. 35. D×g7, K×g7. 36. Le4, g×f3. 37. g×f3, Ld5. 38. L×d5, e×d5, 39. Kf2, Kg6. 40. Td1, Tf5. 41. Td4, Kg5. 42. Kf2.

31. — — Tf8×f6

32. Le2—c4!

Ett löparslutspel är givetvis förlorat för vit, men i ett tornslutspel ställer sig saken annorlunda.

32. — — g4×h3

33. Lc4×d5

För att nå sitt mål offrar vit ännu en bonde!

33. — — h3—h2!

Svart avböjer tacksamt. I själva verket hade vit efter 33. —, h×g2†. 34. K×g2, e×d5. 35. Td1, Td6. 36. Td4 återvunnit en av bönderna, och i betraktande av svarts upprivna bondeställning hade partiet sedan haft remiskaraktär.

34. Kf1—f2

Sämre vore 34. L×e6†, T×e6. 35. Kf2 för 35. —, Td6.

34.	— —	e6×d5
35.	Tc1—h1	Kg8—f7
36.	Th1×h2	Tf6—h6
37.	Kf2—e3	Kf7—e6
38.	Th2—h1†	

Hittills hade vit efter sitt olyckliga sjuttonde drag opererat med stor omsorg, men i den trots det ringa materialet svåra ställningen finner han nu ej det bästa. Betänkligt var även 38. Kd4 för 38. —, Th7! jämte ev. Tc7. Spelbart var däremot 38. Kf4!, t. ex. 38. —, d4. 39. g4!, f×g4. 40. f×g4, Kd5. 41. g5, Th8. 42. g6, Kc4. 42. Kf5! (med hotet T×h4), Kc3. 43. T×h4, Tg8. 44. Th7 o. s. v.

38.	— —	Ke6—e5!
39.	f3—f4†	Ke5—d6
40.	Ke3—d4	Th6—e6!

Ett bondeoffer, som gör vits läge ytterst kritiskt, ty den svarta kungen tränger in över c5.

41.	Th1×h4	Te6—e4†
42.	Kd4—c3!	Kd6—c5
43.	Th4—h7	Te4—a4

Svart försmådde här varianten 43. —, K×b5. 44. T×a7, T×f4. Om denna hade räckt till vinst är emellertid ytterst svårt att avgöra. Någon klar vinstväg står i varje fall inte att upptäcka, ehuru svart har större möjligheter än i textfortsättningen.

44.	Kc3—b3	Ta4×f4
45.	a2—a4!	Tf4—b4†
46.	Kb3—a3	Tb4—g4
47.	Ta7—c7†	Kc5—d4
48.	Tc7×a7	Tg4—g3†
49.	Ka3—b4	Tg3×g2
50.	Ta7—f7!	

Det riktiga förfaringssättet. Den svarta kungen skall tvingas till sjätte linjen, så att b-bonden slås med schack.

50.	— —	Kd4—e5
51.	Tf7—e7†	Ke5—d6
52.	Te7—b7	Tg2—g4†
53.	Kb4—b3	Kd6—c5
54.	Tb7—c7†	

Vit lyckas nu återställa den materiella jämvikten.

54. — — Kc5—d4

55.	Tc7—c6	Tg4—g3†
56.	Kb3—b4	Tg3—g1
57.	Tc6×b6	Tg1—b1†
58.	Kb4—a5	f5—f4
59.	Tb6—f6	Kd4—e5
60.	Tf6—f8	d5—d4
61.	Tf8—e8†	Ke5—d5
62.	Te8—d8†	Kd5—e4
63.	Td8—f8	Ke4—e3
64.	Tf8—e8†	Ke3—d3
65.	Te8—f8	Kd3—e4
66.	Tf8—e8†	

Remis.

På 66. —, Kd3. 67. Tf8, Ke3. 68. Te8†, Kd2. 69. Tf8, d3. 70. T×f4, Ke3 följer 71. Tf8, d2. 72. Td8 (däremot ej 72. Te8†, Kf4. 73. Td8 på grund av 73. —, d1D. 74. T×d1, T×d1. 75. b6, Ke5. 76. b7, Tb1. 77. Ka6, Kd6, och svart vinner). d1D. 73. T×d1, T×d1. 74. b6 o. s. v.

(Anm. av G. Ståhlberg.)

4294. Damgambit.

Femte matchpartiet.

	G. Stoltz.	G. Ståhlberg.
1.	d2—d4	d7—d5
2.	c2—c4	e7—e6
3.	Sb1—c3	Sg8—f6
4.	Sg1—f3	Sb8—d7
5.	Lc1—f4	d5×c4

Svart väljer en av Spielmann rekommenderad fortsättning, som för till en ytterst svårbedömd ställning.

6.	e2—e3	Sd7—b6
7.	Lf1×c4	Sb6×c4
8.	Dd1—a4†	c7—c6
9.	Da4×c4	Sf6—d5
10.	0—0!	

Detta från Tarrasch härrörande drag, som jag f. ö. själv använt i ett parti mot Asztalos, Prag 1931, torde vara bättre än 10. Le5 eller 10. Lg3. I ett parti Aljechin—Spielmann följde 10. Le5, f6. 11. Lg3, Db6! 12. De2, Lb4. 13. Tc1, S×c3. 14. b×c3, La3. 15. Td1, Db5 med utmärkt spel för svart.

10.	— —	Sd5×f4
11.	e3×f4	Lf8—d6

Det stora problemet är nu, om svarts positionella fördelar (löparparet och den solidare bondeställningen) eller vits utvecklingsförsprång väger tyngst i vågskålen.

12.	Sf3—e5	0—0
13.	Sc3—e4?	

Detta är emellertid ett förhastat angreppsdrag, som ger svart tillfälle att fullkomligt befria sin ställning. Bättre är 13. Tf—e1, som kom till användning i mitt ovan omnämnda parti mot Asztalos.

13.	— —	Ld6—c7
14.	Ta1—c1	

Antagligen för att förhindra, att svart genom f6 genast kommer till

motspel. Fortfarande var emellertid Tf—e1 att föredra.

14. — — f7—f6!
15. Se5—d3

En bitter nödvändighet. 15. S×c6 strandar nämligen på 15 —, b×c6. 16. D×c6, Dd5!

15. — — Dd8—d5

Svart lämnar givetvis inte tillfället obegagnat att övergå till ett slutspel, där han har alla fördelar på sin sida.

16. Dc4×d5

Det hotade Tf—d8 med bondevinst. Manövern Se4—d2—f3 ser föga tilltalande ut i betraktande av att svart ostört kan fullborda sin utveckling.

16. — — e6×d5
17. Se4—c5 Lc8—f5
18. Tf1—d1

Vit har tvingats över till en mödosam defensiv, och svarts fördel är så klar att slutspelet vid riktig behandling med största sannolikhet är vunnet.

18. — — Tf8—f7!
19. g2—g3

19. S×b7 strandar naturligtvis på 19. —, L×d3 jämte L×f4.

19. — — Lc7—b6
20. Sd3—b4 Ta8—e8
21. Sb4—c2 Lf5—g4?

Det förefaller säkerligen oförklarligt, att svart genom detta och följande drag kastar bort hela sin fördel. Den enkla fortsättningen 21. —, L×c5. 22. d×c5, L×c2. 23. T×c2, Tf—e7 hade provocerat ett tornslutspel, som troligen är vunnet för svart (garderad fribonde och herravälde över den enda öppna linjen). I längden torde vit knappast kunna förhindra, att svart genomför d5—d4 och spelar kungen till d5. Men efter långt betänkande misströstade jag att kunna vinna tornslutspelet. Jag beslöt därför att behålla löparna och valde en variant, som jag aldrig haft en tanke på att spela och ännu mindre genomräknat!

22. Td1—e1 Te8×e1†

Mera konsekvent vore 22. —, Tf—e7.

23. Tc1×e1 Lb6×c5

Det är uppenbart, att svart tappat tråden och kommit på avvägar. Vit har nu inga som helst svårigheter.

24. d4×c5 Kg8—f8
25. Sc2—d4 Tf7—e7

Besviken över den vändning det nyss så lovande partiet tagit vill svart påskynda ett remisslut och råkar genom sin oförsiktighet i överhängande förlustfara. Om svart behåller tornet, har partiet klar remiskaraktär. I ett figurslutspel däremot har vit vissa chanser.

26. Te1×e7 Kf8×e7
27. f4—f5 g7—g6?

Större utsikter erbjöd 27. —, Lh5, t. ex. 28. Se6, Le8! med motspel för svart.

28. f5×g6 h7×g6
29. f2—f3 Lg4—d7
30. g3—g4 Ld7—e8
31. h2—h4 Le8—d7

En ställning har uppkommit, där svart även vid bästa spel är förlorad. Vit hotar att förskaffa sig en fribonde på kungsflygeln, att underminera punkten f6 och att inträngа med kungen i centrum. Dessutom kan vit genom a4 och b4 jämte b5 försvaga svarts damflygel. Svart åter är tvingad till passivitet.

32. Kg1—f2 Ke7—f7
33. b2—b4 b7—b5

För att åtminstone förhindra sistnämnda manöver, som vit dock kunde verkställt genom att först spela a4.

34. Kf2—g3 Kf7—g7
35. f3—f4 Kg7—f7
36. Kg3—f3 Kf7—g7
37. Kf3—e3 Kg7—f7
38. g4—g5 f6—f5

Förtvivlan! På 38. —, Kg7 följer 39. f5!, f×g5. 40. h×g5, g×f5. 41. Kf4, Kg6. 42. Sf3, och svart är försvarslös.

Ställning efter 38. —, f6—f5.

39. Ke3—f3

En onödig manöver. En snabbare väg till vinst vore Sd4—b3—a5—b7—d6, och vit vinner på samma sätt som senare i partiet.

39. — — Kf7—g7
40. Kf3—g3 Kg7—f7
41. h4—h5 g6×h5
42. Kg3—h4 Kf7—g7
43. Kh4×h5 Ld7—e8†
44. Kh5—h4 Le8—d7
45. Sd4—f3 Ld7—e8
46. Sf3—e5 Kg7—h7
47. Kh4—g3

På kungsflygeln blir tydligen intet uträttat!

47. — — Kh7—g7
48. Kg3—f3 Kg7—f8
49. Kf3—e3 Kf8—e7
50. Se5—f3 Ke7—f7
51. Sf3—d4 Le8—d7
52. Sd4—b3

Vit har sent omsider funnit den rätta metoden.

52. — — Ld7—c8
53. Sb3—a5 Lc8—d7
54. Sa5—b7 Kf7—e6
55. Sb7—d6 Ke6—e7
56. Ke3—d4

Varför inte genast spela kungen till d3?!

56. — — Ke7—e6
57. a2—a3 a7—a6
58. Kd4—e3 Ke6—e7
59. Ke3—d3! Ke7—e6

Svart är tydligen i dragtvång.

60. Ke3—d4 Ke6—e7
61. Kd4—e5 d5—d4

Ej ens detta bondeoffer kan blidka gudarnes vrede.

62. Ke5×d4 Ke7—e6
63. Kd4—d3 Ke6—d5
63. g5—g6 a6—a5
65. g6—g7 Ld7—e6
66. Sd6—e8! Uppgivet

Ett parti med dramatiskt förlopp!

(Anm. av G. Ståhlberg.)

4295. Damgambit.

Sjätte matchpartiet.

G. Ståhlberg.	**G. Stoltz.**
1. d2—d4	d7—d5
2. c2—c4	e7—e6
3. Sb1—c3	Sg8—f6
4. Sg1—f3	c7—c5

Stoltz, som endast behövde remis för att vinna matchen, väljer härmed ett spelsätt, som han med framgång använde vid lagtävlingarna i Prag. Efter det brukliga 5. c×d5, S×d5. 6. e4, S×c3. 7. b×c3, c×d4. 8. b×d4, Lb4†. 9. Ld2, L×d2†. 10. D×d2, 0—0. 11. Le2, Sb—d7. 12. 0—0, b6 försöktes i Prag med angreppet 13. Ta—c1, Lb7. 14. Df4, Sf6. 15. Ld3, men efter 15. —, e5! har svart ett bekvämt spel, t. ex. 16. d×e5, D×d3. 17. e×f6, D×e4. Vit har emellertid en överraskning i bakfickan.

5. Lc1—g5

För till varianter, som för några decennier sedan hörde till dagordningen men nu nästan helt och hållet övergivits.

5. — — Sc5×d4
6. Sf3×d4 e6—e5
7. Sd4—b5 d5—d4

Nu är 8. Sd5 ett svårt fel på grund av 8. —, S×d5! 9. L×d8, Lb4†, och svart vinner. Enligt teorien är därför 8. L×f6 nödvändigt. Vits följande drag, som i denna ställning så vitt jag vet är en nyhet, visar emellertid det felaktiga i denna slutsats.

Ställning efter 7. —, d5—d4.

8. Dd1—a4! Lc8—d7

Ett antagande av pjäsoffret leder till snabb förlust: 8. —, d×c3. 9. Sc7†, Ke7. 10. Sd5†, Ke6. 11. g3!, och vit vinner. På 8. —, Sc6 kan följa 9. Sd5, Ld6. 10. c5!, Lb8. 11. Sb6 med kvalitetsvinst.

9. Sc7—d5 Sb8—a6
10. g2—g3

I betraktande kommer även 10. e4, som i liknande ställning rekommenderats av Teichmann. Textdraget torde dock vara solidare.

10. — — Ta8—e8?

Efter 10. —, Le7 har en ställning uppkommit, där vit enligt Bilguer kommer i fördel genom 11. L×f6, L×f6. 12. Sd6†. Bättre chanser erbjuder emellertid 11. —, g×f6, ehuru den vita ställningen är att föredraga.

10. —, Tc8 verkar vid första anblicken att vara bättre än 10. —, Le7, men som fortsättningen visar, är det avgjort sämre.

11. Lg5×f6 g7×f6
12. Lf1—h3!

Härigenom vinner vit en viktig bonde.

12. — — Lf8—e7?

Tvunget var 12. —, Sc5, men efter 13. L×d7†, S×d7 (eller 13. —, D×d7. 14. D×a7). 14. D×a7 är det svårt att se, hur svart skall få motchanser.

13. Lh3×d7† Dd8×d7
14. Sb5—d6†!

En obehaglig överraskning för svart! Vit vinner nu kvalitet.

14. — — Ke8—d8
15. Sd6×f7† Kd8—e8
16. Da4×d7† Ke8×d7
17. Sf7×h8 Tc8×h8
18. Sd5×e7 Kd7×e7
19. 0—0 Th8—c8
20. Ta1—c1 Sa6—c5
21. Tf1—d1 Sc5—a4
22. Td1—d3 b7—b5
23. Td3—a3

Vit leker med elden! Det mest radikala var väl 23. b3, Sc3. 24. T×c3, b×c3. 25. T×c3.

23. — — Tc8—c7
24. Tc1—c2 Sa4—b6
25. c4—c5 Sb6—c4
26. Ta3—a6 e5—e4!

Svart tar väl vara på motchansen!

27. b2—b3 d4—d3
28. Tc2—c1 Sc4—b2!
29. e2×d3 e4×d3
30. Tc1—e1† Ke7—f7

Efter 30. —, Kd8. 31. Td6†, Td7 avgör 32. Te—c6.

31. Ta6—d6

Med de följande förvecklingarna i sikte. Tillräckligt för vinst var även 31. Tb1, d2. 32. Td6, d1D. 33. T×d1, S×d1. 34. T×d1, T×c5. 35. Td7† jämte T×a7.

31. — — Tc7×c5
32. Te1—e4 Tc5—c2
33. Td6—d7†!

Vit spelar på att få den svarta kungen i ett mattnät.

33. — — Kf7—g6
34. Te4—d4 h7—h5

För att förhindra g4 jämte h4.

35. Td4—d5! a7—a5

36. h2—h4 Tc2—c1†

Vit hotade f4, åtföljt av f5† och Td5—d6.

37. Kg1—g2 Tc1—c2
38. g3—g4! h5×g4
39. Kg2—g3 a5—a4
40. h4—h5† Kg6—h6
41. Td5—f5! a4×b3

På 41. —, d2 avgör 42. Kh4.

42. Kg3—h4 Tc2—c6
43. a2×b3 b5—b4
44. Tf5—b5 Tc6—c1
45. Tb5—b7 Tc1—h1†
46. Kh4×g4 f6—f5†
47. Kg4×f5 Uppgivet

(Anm. av G. Ståhlberg.)

4296. Damgambit.

Spelat i matchen om Tysklandsmästerskapet, andra partiet.

E. Bogoljubow.	**L. Rödl.**
1. d2—d4	d7—d5
2. c2—c4	c7—c6
3. Sg1—f3	e7—e6
4. e2—e3	Sb8—d7
5. Sb1—c3	f7—f5
6. Lf1—d3	Lf8—d6

Svart borde gardera punkten f5 för att kunna slå tillbaka på d5 med e-bonden.

7. c4×d5!	c6×d5
8. Sc3—b5!	Dd8—e7

Bättre var Lb8 jämte a6.

9. Lc1—d2	Sg8—f6
10. Dd1—b3	a7—a5
11. 0—0	0—0
12. Sb5×d6	De7×d6
13. Ta1—c1	Sf6—e4
14. Ld2—c3	b7—b6
15. Sf3—e5	Ta8—a7

Som av fortsättningen framgår, är detta endast tempoförlust.

16. Tc1—c2	Lc8—a6
17. Ld3×a6	Ta7×a6
18. Tf1—c1	Se4×c3
19. Db3×c3	b7—b5
20. Se5×d7	Dd6×d7
21. Dc3—c7	Tf8—d8

Dambyte hade erbjudit bättre motstånd.

22. Dc7—e5	Dd7—d6
23. Tc2—c8	Dd6—f8

Det hotade Tc1—c7.

24. Tc8—c7	Td8—d7
25. h2—h4	h7—h6
26. Tc7—b7	Ta6—b6
27. Tc1—c8!	Uppgivet.

Slutställning.

(Anm. efter W. S.)

4297. Franskt parti.

Spelat i turneringen i Bléd.

Bogoljubow.	**Maroczy.**
1. c2—e4	c7—e6
2. d2—d4	d7—d5
3. Sb1—c3	Sg8—f6
4. Lc1—g5	Lf8—e7
5. e4—e5	Sf6—d7
6. h2—h4	h7—h6

I San Remo spelade jag här 6. —, a6, men textdraget är bättre. Ännu mer energiskt synes Breyers drag 6. —, c5 vara.

7. Lg5—e3 c7—c5

8. Dd1—g4 Ke8—f8

Båda spela skarpt på vinst.

9. f2—f4

Säkrar centrum. Jag tror dock, att Sf3 är riktigast. Vit måste raskt gå till angrepp, annars blir det för sent.

9. — — c5×d4

Det är viktigt, att löparen och inte springaren kommer till d4.

10. Le3×d4 Sb8—c6
11. Sg1—f3 Dd8—a5
12. Th1—h3

I betraktande kommer 12. h5 för att förhindra motspel genom h5 och g6.

12. — — h7—h5
13. Dg4—g3 g7—g6

Tvunget, ty annars tränger vit igenom med f5.

Svart måste dessutom vara på sin vakt mot offer på d5.

14. 0—0—0 Sd7—c5
15. Sf3—g5 a7—a6

Mera energiskt var snabb utveckling genom Ld7. Svart räknade på att motståndaren redan ämnar offra och hoppades vinna tempo genom draget, då löparen har samma verkningskraft från d7 och c8, t. ex. 16. S×d5, e×d5, 17. e6, S×e6. 18. S×e6†, L×e6. 19. L×h8, L×h3 o. s. v.

16. Dg3—f2

Nu är angrepp med bönderna omöjliggjort, och svart måste utveckla löparen.

16. — — Lc8—d7
17. Lf1—e2 Ta8—c8
18. g2—g4 h5×g4
19. Le2×g4 Sc5—a4!

Svart går till motattack, ty han får inte tillåta h5.

Se diagram.

20. Sc3×d5

Den vita ställningen var i stor fara, ty på 20. h5 hade följt 20. —, S×d4. 21. D×d4, Lc5. 22. Dd3, S×c3. 23. D×c3, Lb4 o. s. v. Bogoljubow försöker genom denna vackra vändning rädda partiet.

Ställning efter 19. —, Sc5—a4.

20. — — Da5×d5
21. Ld4—c3 Dd5×a2!
22. Td1×d7 Kf8—e8!

Vit måste nu ge kvalitet; på T×b7 avgör Td8.

23. Td7—d6!

Båda spelarna kombinera — vem skall till sist få rätt?

23. — — Sa4×c3
24. Th3×c3 Le7×d6
25. e5×d6 Sc8—d8

Med hotet Da1† jämte T×d6†.

26. Sg5—e4! Da2—a1†

Felaktigt vore 26. —, f5 för 27. Sf6†, Kf7. 28. T×c6! o. s. v.

27. Kc1—d2 Da1—h1!

Detta drag hade vit inte tagit i betraktande. Svart har nu säkrat sin ställning, och vit hotas från alla håll.

28. Se4—f6†

På 28. Lf7 följer helt enkelt D×h4, varpå även tornet på h8, som länge varit overksamt, blandar sig i leken.

28. — — Ke8—f8
29. Df2—c5 Dh1×h4
30. d6—d7† Kf8—g7
31. Dc5—g5

Bogoljubow hade trott sig kunna fortsätta med Se8†, vilket strandar på Th×e8. Dambyte är tvunget, men det är liktydigt med ett uppgivande av partiet.

31. — — Dh4×g5
32. f4×g5 Sc6—e5

33. Tc3—c7 Se5×g4
34. Sf6×g4 Th8—h5
35. Tc7×b7

På 35. Sf6 följer 35. —, T×g5. 36. Tc8, T×d7†. 37. S×d7, Td5† jämte T×d7.

35. — — Th5×g5
36. Sg4—e3 Kg7—f6
37. Tb7—a7 a6—a5
38. Se3—c4 Tg5—d5†
39. Kd2—e3 Td8×d7
40. Ta7×d7 Td5×d7
41. Sc4×a5 Td7—c7!

Återstoden är blott en tekniksak.

42. c2—c4 Kf6—e5
43. b2—b4 Ke5—d6
44. Ke3—d4 e6—e5†
45. Kd4—c3 f7—f5

Ännu enklare var 45. —, g5.

46. b4—b5 f5—f4
47. b5—b6 Tc7—f7
48. b6—b7 Kd6—c7
49. Sa5—c6 Tf7—f8
50. b7—b8D† Tf8×b8
51. Sc6×e5 Tb8—e8

Uppgivet.

(Anm. av Maroczy i Kagans N. S.)

4298. Damgambit.

Spelat 1931 i Tidskrift för Schacks korrespondensturnering, klass 2.

S. Carlsson, *Västerås.*	**J. Hammarlind,** *Rävlanda.*
1. d2—d4	d7—d5
2. c2—c4	e7—e6
3. Sb1—c3	c7—c6
4. e2—e3	Sg8—f6
5. Sg1—f3	Lf8—b4

Svart vill härmed ställa vit inför andra problem än de sedvanliga (Stonewall, Meranervarianten och det av Bogoljubow rekommenderade systemet Sb—d7, Le7 jämte b6 och Lb7).

6. Lc1—d2

På 6. Db3 spelade jag i ett parti i kongressturneringen i Uddevalla 6. —, Da5!, och jag erhöll ett gott spel.

6. — — Sb8—d7
7. Sf3—e5 c6—c5!?

Svart eftersträvar förvecklingar.

8. c4×d5 c5×d4

För att undvika isolering av d-bonden. Vits svar är överraskande:

9. Se5×f7!? Dd8—e7

För till intressanta vändningar. Ett antagande av offret är ej tillrådligt: 9. —, K×f7. 10. d×e6†, K×e6. 11. Db3†! Däremot hade 9. —, Da5 vederlagt detsamma, ty efter 10. S×h8, d×c3. 11. b×c3, L×c3. 12. d×e6 vinner 12. —, Se4! Även efter 10. Sb5, 0—0! 11. L×b4, D×b4†. 12. Dd2, D×d2†. 13. K×d2, d×e3†. 14. f×e3, Sd5! är svart i fördel.

10. d5×e6 De7×e6
11. Sc3—b5!

En ny överraskning. På 11. —, L×d2†. 12. D×d2, K×f7 följer 13. Lc4!

11. — — d4×e3!
12. Sb5—c7† Ke8×f7
13. Sc7×e6 e3×d2†
14. Ke1—c2

Ställning efter 14. Ke1—c2.

14. — — Th8—e8!

Genom 14. —, K×e6 kunde svart fått tre pjäser för damen, men 15. Db3† hade då varit oangenämt. Ett intressant

Korrespondensturneringarna

Anmälningar och meddelanden sändas till NILS JOHANSSON,
Östgötagatan 70, 2 tr., Stockholm.
Avgifter torde insättas å postgirokonto 52052.

Till Tidskrift för Schacks korrespondensturneringar finnas följande nya anmälningar: *Klass 2.* Elis Hugolf, Stockholm. *Klass 3.* Oscar Karlsson, Högsby. Oskar Karlsten, Boden. Sigvard Wallin, Örebro. *Klass 4.* Evert Bodén, Lugnvik. N. O. Nilsson, Spenshult.

Avgjorda partier: *Tidskrift för Schacks korrespondensturnering nr 2, klass 1,* A. Hafström 1—Nils Rutberg 0, A. Hafström ½—Karl Billvall ½, Nils Friberg ½—Karl Billvall ½, H. A. Lindberg 0—M. Lewander 1.
Tidskrift för Schacks korrespondensturnering nr 2, klass 2, Sven Axelsson ½—Sven Carlsson ½, Sven Carlsson 0—Josef Hammarlind 1, Josef Nilsson 1—Sven Axelsson 0.

En angenäm helg önskas korrespondensspelets vänner av

Nils Johansson.

Forts. fr. sid. 206.

Matchen var oavgjord! Mästerskapet stannade i Göteborg. Stockholms båda attacker, 1927 och 1931, bägge gångerna genom Stoltz, hade varit förgäves. Göteborgarna synas vara oslagbara på hemmaplan!

Partierna i matchen ha ingalunda varit felfria men i allmänhet intressanta och omväxlande. Påtagligen har matchens betydelse varit för stort handikap för bägge spelarna — ett förhållande som tyvärr oftast råder vid avgörande strider på det 64-rutade slagfältet.

Ståhlberg, som alltså behåller mästerskapet, är all ära värd därför. Hans lysande resultat vid första bordet för Sverige i de förnämliga nationstävlingarna i Prag visade, att han var en värdig Sverige-mästare, och utgången av matchen mot den "internationelle" Stoltz jävar icke detta omdöme. Sveriges schackspelare gratulera och hoppas, att han även i framtiden kommer att företräda dem på en av de främsta platserna.

Forts. fr. sid. 219.

drag var 14. —, Sc5, men det följer 15. S×c5, Lg4†. 16. f3, Th—e8†. 17. Kd3! (ej 17. Kf2 för Lc5† jämte Se4†), Ta—d8†. 18. Kc4!, och vit besvarar 18. —, Te1 med 19. K×b4! Textdraget innebär ett kvalitetsoffer.

15.	Dd1—b3	a7—a5!
16.	Ke2—d1	Te8×e6
17.	Lf1—c4	Sd7—c5
18.	Db3—f3?	

Att genast slå tornet betydde ju tempovinst för svart, men vit borde försökt 18. Dg3 för att med f3! skydda punkten e1.

18.	— —	Kf7—f8
19.	Lc7×e6	Lc8×e6
20.	h2—h3	Ta8—e8!

Medan de svarta pjäserna likt Egyptens gräshoppor översvämma brädet, har den vita armén i bonden d2 fått en "påle i köttet", som gör de båda tornen stridsodugliga. Och torn + fyra figurer är bra mycket att reda upp för den övergivna drottningen!

21.	b2—b3	Le6—d5
22.	Df3—g3	Te8—e1†

Uppgivet.

På 23. Kc2 följer 23. —, Le4†. 24. Kb2, Sd3†. 25. Kc2, Sc1†. 26. Kb2, d1D o. s. v.

(Anm. av J. Hammarlind.)

Stoltz, Ståhlberg och svensk schackpress.

Några reflexioner kring den avslutade mästerskapsmatchen.

För tionde gången har en match om Sverige-mästerskapet gått av stapeln. Den 19—26 november utkämpades i Göteborg matchen mellan innehavaren av mästerskapet Gideon Ståhlberg, Surte, och utmanaren Gösta Stoltz, Stockholm. Matchen slöt oavgjord med 3 poäng mot 3. Ståhlberg behöll alltså enligt statuterna titeln.

Då matchen varit föremål för diverse utläggningar i pressen och annorstädes, torde ett framläggande av olika synpunkter därvidlag förtjäna beaktande, vilket för övrigt också är av intresse vid bedömande av matchens och partiernas förlopp.

Efter kongressturneringen i Uddevalla, där Erik Lundin segrade i mästarklassen, uttalade han som sin avsikt att utmana Ståhlberg om Sverige-mästerskapet. Enligt Sveriges schackförbunds tävlingsbestämmelser, vilka kategoriskt utsäga, att berättigade att utmana till match om mästerskapet äro förbundets kongressmästare, råder intet tvivel om det riktiga i att Lundin denna gång utmanade. Vad angår stockholmarens rent schackliga kvalifikationer för en mästerskapsmatch, torde allt tal om att en utmaning från hans sida icke kan betraktas såsom allvarlig, mera ses från den skämtsamma sidan. Att sedan Lundin tyvärr icke blev i tillfälle att framkomma med en utmaning är en sak för sig. Hans deltagande i och ledarskap av Vasa schackklubbs stora jubileumsturnering, vilken för övrigt utspelades i de av Lundin just vid den tiden startade schacksalongerna i Stockholm, lade hinder i vägen för en resa till Göteborg. Emellertid inträdde en förändring i situationen. Från Ståhlbergs sida uttalades nämligen önskan, att en match om mästerskapet skulle ordnas mellan honom och Gösta Stoltz. Orsaken var givetvis naturlig och sportsmannalik — att ge den från Bléd hemkomne Stoltz tillfälle till en strid om mästerskapet. Att dessutom på något håll inom svensk schackpress i samband med Stoltz' hemkomst från Bléd Ståhlberg fått heta "den officielle Sverige-mästaren" kan möjligen också ha bidragit.

Ett påstående från Göteborgs-håll, att matchen Ståhlberg—Stoltz skulle vara provocerad av något slags "stockholmsbetonad" förbundsstyrelse faller alltså på sin egen orimlighet.

Matcher av stor och avgörande betydelse äro lika sällan i schack som på andra idrottsliga områden exempel på ett kvalitativt fullvärdigt spel. Konkurrenternas uppmärksamhet drages från det rent schackliga, det hela blir hektiskt och hetsigt — kriget självt blir huvudsaken, icke krigföringen. När i detta fall icke blott två individer utan två städer stå mot varandra — ty det har icke kunnat undvikas att även i schack rivaliteten mellan rikets första och andra stad är stor och stark — så gjorde detta ingalunda situationen lugnare. Vid ett kritiskt bedömande av matchen och de i denna spelade partierna bör man hava de nu framförda synpunkterna i minnet.

Vad vidare angår de båda kontrahenternas "form", har även därom framkommit olika, stundom fantastiska uppgifter. I fråga om Ståhlberg påstods det, att han "lagt om sin stil". Ifrån att ha fått påklistrad etiketten utpräglad positionsspelare, matematiskt betonad schackmetodiker o. dyl. skulle han nu lagt sig till med ett "betydligt trevligare spelsätt" för att citera ett ord, som lagts i Stoltz' mun. Den svenska schackvärlden svävade alltså nu i ovisshet om, vilken inverkan denna Ståhlbergs förändrade spelföring hade på hans utsikter i matchen. Och detta har stötts och blötts. Vad man vill ha utsagt är alltså, att Stoltz är den borne angreppsspelaren, men att Ståhlberg — åtminstone hittills — endast haft intresse för positionen. Låt oss då först som sist komma

överens om, att sådana djur som utpräglade offensiv- och utpräglade positionsspelare finns inte. Någon *sådan* skillnad mellan Ståhlberg och Stoltz finns heller inte. Skillnaden mellan dem — och en skillnad finns — är av helt annan art.

Vid anläggningen av partierna och vid uppspelandet av en position följa de båda spelarna liksom alla andra mästare i stort sett samma principer. Ett påstående om motsatsen behöver ej bemötas. Men så, ett, tu, tre gör Stoltz ett förbluffande drag — ett uppgivande av en viktig bonde, ett omotiverat återtåg, en försvagning av positionen, kort sagt en manöver, som motståndaren icke tänkt sig, icke ansett sig behöva räkna med, då han bedömt den som felaktig och omöjlig. Stoltz' manöver är emellertid helt enkelt en frontförändring — han har kastat stridskrafterna åt annat håll. Avsikten är att förbrylla motståndaren, att få honom ur jämnvikt, att rubba hans lugn och tillförsikt — vilket också ofta lyckas. Här kan man söka en förklaring till Stoltz' internationella framgångar. Stormästarnas nederlag mot honom kunna ej sökas tillbaka till positionsanläggningen — plötsligt, i en ställning vilken som helst, utan varning, är olyckan över dem. Stoltz' taktiska förmåga har firat en ny triumf. Om man sedan kallar denna förmåga för talangfull eller genialisk, varom även fråga har uppstått, synes vara en strid om påvens skägg.

Ståhlberg å sin sida överraskar sällan med dylika originella drag. Lugnt och korrekt spelar han sitt parti från början till slut. Därmed är emellertid ingalunda sagt, att kombinationer från hans sida äro särskilt sällsynta, men de ligga så att säga mera i ställningens natur, de lysa och blända icke på samma sätt som Stoltz'. Även Ståhlbergs internationella resultat måste ses mot bakgrunden av hans spelsätt. Se t. ex. hans partier i Prag. Av de 8 stormästare han mötte, förlorade han mot 2, och gjorde remis mot 5 men lyckades icke slå mer än en. Varför besegrar inte Ståhlberg de stora mästarna? Är det så, att han icke kan kasta om i en situation på samma sätt som Stoltz, att han icke har dennes taktiska förmåga? Eller saknar han detta "tusandjävlar", som kännetecknar Stoltz?

Men därför är det icke sagt, att Stoltz spelar bättre schack eller mera korrekt schack än Ståhlberg. Men den svenska schackpubliken, liksom de stora mästarna på kontinenten se dock till resultatet och ej enbart till partiernas och spelets halt. Det är av denna anledning Stoltz var den givne favoriten vid matchen.

Å andra sidan skulle Stoltz ingalunda heller vara i "prima form". Den stackars stockholmaren var nästan sönderspelad, dels i Bléd, dels i halvtannat tjog simultanföreställningar under sin månadslånga turné i svenska landsorten. Hans stundtals något humörlösa spel i matchen skulle ju kunna tyda på en viss utledsnad på det ädla spelet. En spelare med den rutin och den fysiska spänst, som Stoltz besitter, blir dock säkert ej uttröttad i första taget. För övrigt har han haft åtminstone ett par veckors "frihet från schack" omedelbart före matchen.

Omdömena efter matchens slut om utgången, om spelarnas insats, om partiernas halt ha också sitt intresse. Kontrahenternas egna uppfattningar, vilka tacksamt anammats och utlagts av olika pressorgan, ha naturligen divergerat en del. Göteborgs-tidningarna liksom de lokalpatriotiska invånarna glädja sig åt att det förnämliga mästerskapet fortfarande synes vilja kvarstanna i västkuststaden, och stockholmarna hytta med näven och hoppas på återseende. För övrigt är man rörande enig om att partierna över lag voro skrala. I denna del hänvisa vi läsaren till ett studium av de av Ståhlberg glosserade partierna.

Det har synts oss nödvändigt, att här ovan något närmare återge en del av de reflexioner vi gjort vid ett studium av vissa delar av svensk schackpress vid tiden före, under och efter matchen. Utvecklingen har gått och går i den riktningen — vare sig man nu önskar det eller icke — att schacket blir alltmera sportsligt betonat. Man begär segrar för sin kandidat, för hemstaden, distriktet,

Schacknytt

Tyskland. Matchen om Tysklands-mästerskapet mellan Bogoljubow och Rödl har gått av stapeln i Nürnberg, den senares födelsestad. Som väntat var vann stormästaren. Resultatet blev 4—2. Rödl saknade givetvis den nödvändiga rutinen och var dessutom jämförelsevis oförberedd — han hade blott tio dagar förut absolverat sin doktorsgrad. Bogoljubow uttalade sig efter matchen mycket erkännande om den unge mästaren. Så snart rutinen kommer, står han i samma klass som de andra internationella unga mästarna, Flohr, Stoltz, Kashdan och Pirc, sade stormästaren.

I Internationella korrespondensschackförbundets mästerskapsturnering har första pris erövrats av dr Dyckhoff, Tyskland. På andra och tredje plats följde dr Balogh, Rumänien, och Keemink, Holland.

Världsmästerskapet. Den kände amerikanske schackvännen Harold M. Philips har intervjuat världsmästaren dr Aljechin, om han är villig att möta Cacablanca i en ny match om världsmästerskapet. Dr Aljechin svarade genast, att han är villig till en match, antingen i Europa eller i Amerika. På initiativ av Philips har man nu bildat en kommitté med ändamål att åvägabringa det nödvändiga beloppet av 12,000 dollar, vilket tillsammans med inkomster för ensamrätt till filmning och reportage antas skola täcka utgifterna, inräknat priserna till vinnarna.

Vasa schackklubbs jubileumsturnering är nu avslutad. Placeringen blev: 1) E. Lundin, Vasa schackklubb, 12 poäng (av 13 möjliga!), 2)—3) B. Almer, Stockholms schacksällskap, och S. Jönsson, Stockholms södra schacksällskap, 8½ poäng, 4)—5) F. M. Lindeberg, Vasa schackklubb, och O. Sjömark, Stockholms allmänna schackklubb, 8 poäng.

De övriga deltagarnas placering blev: N. Östling, Schackklubben Kamraterna, 7, B. Dahlin, Schackklubben Rockaden, 6½, K. Ekebom, Stockholms schacksällskap, 6, H. Björck, Schackklubben Kamraterna, 5½, K. W. Andersson, Stockholms södra schacksällskap, och H. J. Zettergren, Schackklubben Rockaden, 5, Åke Sjöstam, Stockholms allmänna schackklubb, 4½, A. Dahlqvist, Västermalms schackklubb, 3½, A. Johansson, Västermalms schackklubb, 3 poäng.

Göteborgs schackförbund har avhållit årsmöte, varvid den avgående ordföranden ing. Erik Olson återvaldes liksom styrelsen i sin helhet.

Dalarnes schackförbund har likaledes haft årsmöte, varvid till ordförande utsågs sergeant G. Clarin och till sekreterare fanjunkare A. Svesson.

Redaktionen önskar alla läsare, medarbetare och övriga schackvänner

EN GOD JUL och *ETT GOTT NYTT ÅR!*

Forts. fr. sid. 222.

nationslaget. Allteftersom schacket når allt bredare lager av befolkningen och de stora tidningarna intressera sig för saken, så observera allt flera "utomstående", allt flera "icke schackspelare" de rent siffermässiga resultaten. Det andra intresserar icke. Medlet, instrumentet betyder intet, målet, resultatet allt.

Red.

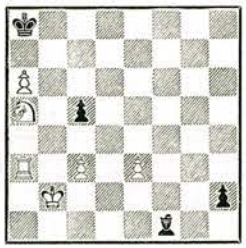
Slutspel

Bidrag och meddelanden till denna avdelning sändas till E. HOLM, Ystad.

Ur studiernas och slutspelens rike.

Av *E. Holm.* *Finis coronat opus.*

Studie 293.
K. A. L. KUBBEL.
Ceske Slovo 1924.

Vit drar och gör remis.

Kubbel är märklig därigenom, att han är lika framstående inom problem- som studiegenren. Hans problem ha alltid tillvunnit sig beundran, och hans studier med sin rikedom av kombinationer visa oftast en prägel av hans originella mästerskap.

I vidstående studie äro vits pjäser deplacerade, och svart hotar h1D. Hur skall vit kunna rädda sig från undergången? Endast med det lysande offret *1. Sc4!!* kan vit rädda spelet, emedan det hotar 2. Sb6†, om svart tar dam på h1, t. ex. (1. Sc4, h1D) 2. Sb6†, Ka7. 3. Sc8† o. s. v. Svart drar emellertid starkare *1. —, L×c4,* varpå vit naturligtvis fortsätter med *2. Ta1.* Nu följer *2. —, Ld5,* varpå vit ånyo offrar *3. e4!* Svart måste slå, ty det hotade Th1, alltså *3. L×e4.* Nu gäller det den svarta bonden, alltså *4. Kb3, Ka7* (Ld5†, Ka4). 5. *Kc4, Kb6.* Men vit har ännu ett ord med i laget: *6. a7,* som besvaras med *6. —, h1D,* och så följer slutklämmen *7. a8D!, L×a8. 8. Tb1†!!,* svart måste slå *8. —, D×b1,* och vit är patt.

Till följd av bristande tid är jag nödsakad överlämna studieavd. i andra händer och tackar alla studievänner för deras intresse, som jag hoppas blir bestående för avdelningen.

GOD JUL och GOTT NYTT År!

tillönskas av

E. Holm.

Rangordning. A. Brinckmann i Kiel har publicerat en ranglista på världens förnämsta schackspelare, alltså efter mönster av dem i boxning, tennis m. fl. Listan är följande: 1. dr Aljechin, 2. Capablanca, 3—4. Bogoljubow och Nimzowitsch, 5. Rubinstein, 6. Kashdan, 7. Stoltz, 8—12. dr Euwe, Flohr, dr Tartakower, dr Widmar, Sultan Khan, 13. Spielmann. I listan, som tydligen är uppgjord med huvudsaklig ledning av resultatet i Bléd, har Stoltz fått en mycket gynnsam placering; Spielmann däremot troligen en alltför låg.

Stadtrat Tietz, den världsbekante organisatören av den berömda Karlsbadturneringen, har på grund av förvärring i ett gammalt ögonlidande måst draga sig tillbaka från ordförandeskapet i Tyska schackförbundet i Tjeckoslovakien.

Problem

Bidrag och lösningar sändas till FRANS HANSSON, Nordenskiöldsgatan 26, Göteborg.

Originalproblem.

7453. Evert Bodén,
Lugnvik.

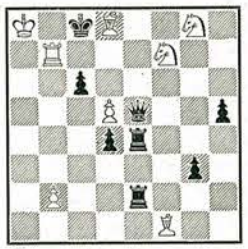
2 ♱.

7454. B. Malmström,
Kristianstad.

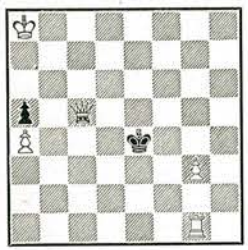
2 ♱.

7455. C. S. Kipping,
Wednesbury.

3 ♱.

7456. S. Clausén,
Kristianstad.
Tillägn. Frans Hansson.

4 ♱.

7457. B. Giöbel,
Stockholm.

4 ♱.

7458. G. A. Johansson,
Vänersborg.

Maximummer.
Självmatt i 2 drag.

7459. B. G. Laws, †.
Leeds Mercury, XII, 1897.

Reflexmatt i 3 drag.

Den kände engelske problemisten B. G. Laws avled den 21 september i en ålder av något över 70 år. Att i några få ord uttrycka, vad han betytt för problemschacket, låter sig ej göra. Jag nöjer mig därför med att omnämna att hans problembana tog sin början år 1877 och att han var verksam in i det sista. Under större delen av denna tid har han varit problemredaktör, senast i British Chess Magazine.

Hans produktion uppgår till över 1,000 problem, och han har bl. a. uppfunnit den eleganta självmattstyp, som benämnes reflexmatt. Vidstående problem torde vara hans bästa alster av detta slag. Betingelsen innebär, att vit spelar på självmatt, och att den spelare, som är vid draget, måste göra matt om möjligt.

Lösningar.

(till problemen 7415—7422 i mars—april-häftet).

7415 (Andersson). 1. Dh4. Endast en lösare påtalar det 7-dubbla hotet — ett avgörande bevis för den absoluta betydelselösheten av denna "defekt".

7416 (Andersson). 1. Tb3. Tre självblockader på d4, flyktfält och svart linjeavskärning måste anses som ett aktningsvärt innehåll. Problemet har även i hög grad tilltalat lösarna, fast märkvärdigt nog mindre än 7415.

7417 (Olsson. a) 1. Dg4. b) 1. Df4. "Nätta bagateller" (HF).

7418 (Malmström). 1. Tg7, dragtvång! 1. —, Ld6 (K×e5, Sc3) 2. Td7 (†); 1. —, Le7 (L×g7) 2. T. (D)×L; 1. —, L×b5 2. T×L; 1. —, Kc3 2. Tg3†; 1. —, likg. 2. Tc7. "Ett svårt problem av högsta klass. I flera varianter uppstår för svart dragtvång i andra draget, och efter 1. —, Lc5 2. Tc7 är dragplikten förenad med korsschack" (BL).

7419 (Palatz). (Med sv. Bf6 borttagen). 1. Lf7 2. Lc4, men även 2. Kh6. "Bonden borde i stället flyttats till g7" (BL).

7420 (Palatz). 1. Th8, Bf5 2. Se8; 1. —, Bf6 2. Dg8. "Här känner man igen Palatz! Kombinerad indier och Turton och ett förtjusande problem" (BG).

7421 (Malmström). 1. Lh8, Kg8 2. Se8 3. Sf6; 1. —, Be5 2. Sd5, Be4 (K—) 3. Lg7† (Sf6†). "En mycket intagande och vacker miniatyr" (EM).

7422 (Weber). Dragplikt med skenspelet 1. —, T‡. Lösning 1. Dh6 2. Dh7†, Kf4 3. Dg6, Be4 4. Dh6 5. Dg6. "En lustig tempomanöver" (LOK).

Lösningar mottagna från HF, BG, LOK, SSLK, BL, EM och AW. Som jag emellertid ej säkert vet, om samtliga insända lösningar kommit mig tillhanda — givetvis har redaktionsbytet vållat en del trassel — vore jag tacksam för meddelande från lösarna angående tidigare insända lösningar (även för jan. och febr.). Med ledning av dessa meddelanden kunde jag sedan uppgöra lösarlista.

Till 7384 (Havel). H. Weenink meddelar, att denna uppgift redan citerades i hans, av PHT i okt.-häftet 1930 recenserade artikel.

Nystartade problemtidskrifter.

Deutsche Märchenschachzeitung, uteslutande ägnad fantasischack, utkommer sedan oktober med ett 8-sidigt häfte per månad. Innehållet är rikhaltigt och omväxlande och för varje fantasischackvän av största värde. Utgivare är Albert Kniest, Bottrop in Westfalen, Sarterstrasse 1 (Tyskland). Tidskriften kan rekvireras hos utgivaren och kostar 6 RM per årgång (0,60 RM för enstaka häfte). Årets 3 häften torde ännu kunna erhållas och kosta 1,50 RM.

En annan märklig nyhet utgör den i juli startade italienska problemtidskriften **Il Problema,** som utgives av G. Cristoffanini, Via S. Nazaro, 14, Genova (Pris 55 L per årgång). Tidskriften utkommer med ett 16-sidigt häfte i månaden och innehåller, utom en rikhaltig samling originalproblem, diverse problemteoretiska artiklar, turneringsberättelser, reproduktioner m. m. Åtskilliga tävlingar med värdefulla priser anordnas för tidskriftens abonnenter.

SPRID TIDSKRIFTEN

Sveriges Schackförbunds årsturnering 1930.

Pristagarlistan har fått följande utseende (för att spara plats användes Forsyth-notation; *l*=svart L!).

Tvådragare.

1:a pris. 7460 (H. Hultberg; Sv. Dagbl.) 8; T7; 2b1Kb1b; LkS2S1D; 3Bb1sb; 1Bb4d; 2s1tb1*l*; 2t*l*1L2.

2:a pris. 7461 (J. Haglund; Esk.-Kur.) K3T1L1; L4b2; 2T3S*l*; 1B1kSt2; 1d2s3; 1bb3b1; 4Db2; 3t4.

3:e pris. 7462 (G. Andersson; Hälsingl. Folkbl.) 1*l*1s4; 1*l*2Sb2; 5tb1; 1D5S; 2b1k1b1; 1bB5; 1K1BLB2; 4T2t.

1:a h-omn. 7463 (J. Haglund; Esk.-Kur.) 8; 1b6; 3T1bK1; 7S; L3kB2; T4S2; 3sb*l*B1; 1*l*Lt1s2.

2:a h-omn. 7464 (G. Larsson; ?) d4t2; b4t2; *l*2sD2*l*; 8; 1B2T3; 1b1kS2S; 1B1b4; K2L4.

Omnämnande. 7465 (H. Hultberg; Sv. Dagbl.) 3T1t*l*k; 2K1D1S1; 4B2S; 7B; 4L3; 24;

Omnämnande. 7466 (Lennart Karlsson; TfS) 8; 7K; 5T2; 4L3; 4TB2; 1D3skl; 8; 5L2.

Tredragare.

1:a pris. 7467 (W. Hoffman; TfS) 3K4; 2BBS1b1; T4bBk; 4bT2; D3Bb2; 1B3B2; 8; 1*l*l5.

2:a pris. 7468 (S. Clausén; TfS) 1L6; 7b; D6K; 4S3; 4k3; 3S2b1; 16.

3:e pris. 7469 (H. Hultberg; TfS) 4LK1S; 5b2; 4b3; 4k1B1; 3T2bB; 2B*l*S1B1; 4Bt2; 8.

1:a h-omn. 7470 (S. Clausén; A. B.) K7; 16; 3B4; 3B1T2; 8. 4k3; 2TT4.

2:a h-omn. 7471 (G. Larsson; A. B.) 8; b3bb2; 1B6; b3bB2; K1k1b3; 1S6; 1B1D1B2; 1*l*t4t.

Omnämnande. 7472 (A. Åkerblom; Avesta Posten) 16; 1db5; 16; 6T1; b1D3K1; k7.

Omnämnande. 7473 (F. Lindgren; Sv. Dagbl.) 24; 5b2; 8; 6K1; 7L; 5S1K. Tvilling med vit Kh3 och vit Bg3.

Flerdragare.

1:a pris. 7474 (F. Lindgren; Sv. Dagbl.) 8; 2L1b3; b1k5; 3S2B1; 2L3b1; 1b4b1; 1b1B2D1; 1K6. 4‡.

2:a pris. 7475 (S. Clausén; TfS) 2T5; 1k4b1; 6B1; 2T3B1; 6BK; b5BD; 6B1; 3s4. 4‡.

Självmatter.

Pris. 7476 (F. Lindgren, efter P. H. Törngren; Sv. Dagbl.) 4*l*3; 3S1b2; 3b1L2; 3L3T; 6T1; 3kb3; 3b4; 3K4. s3‡.

Fantasischack.

1:a pris. 7477 (P. H. Törngren; A. B.) 8; 5s2; 2L2ts1; 7K; 8; 1B1S1B2; 2k5; 3*l*4. Maximummer. s4‡.

2:a pris. 7478 (F. Hansson; Esk.-Kur.) 8; 1D1L2kb; 5s2; b3b*l*2; 2K5; 2Bbb3; 8; s7. Maximummer. s4‡.

1:a h-omn. 7479 (F. Hansson; A. B.) st1k1*l*2; t7; L6b; 3K4; 8; 5S1L; 4B3; 8. Svart måste göra lika långa drag som vit. s3‡.

2:a h-omn. 7480 (F. Hansson; TfS) K2s3k; 5b2; 5b2; 2b5; 8; 5S2; b1B1bT1b; 8. Självmatt i 2 dubbeldrag med maximal störning för svart.

3:e h-omn. 7481 (P. H. Törngren; TfS) 2d1*l*2K; 3k4; b1b3b1; b6b; 7b; 8; 2bb4; 8. Maximummer. s7†.

Studier.

Pris. 7482 (S. Clausén; TfS) 8; 1k6; 16; 6b1; 6b1; B2T1bBb; s4K*l*t. Vit drar och vinner.

Till läsekretsen.

Originalproblemens antal i detta häfte har måst starkt begränsas, då utrymmet måst användas för annat ändamål. Emellertid få samtliga problem ingå i lösningstävlan, turneringsproblemen dock eventuellt efter en något lägre poängskala än den eljest tillämpade.

Till tjänst för nya lösare meddelas, att var och en erhåller poäng för i rätt tid (till undertecknad) insända lösningar, oavsett vilka eller hur många problem han lyckas lösa, samt att en viss poängsumma berättigar till pris. Så snart förhållandena stadgat sig, skola villkoren närmare preciseras. Huvudsaken för den närmaste framtiden är ett flitigt deltagande i tävlingen!

Av detta häftes original äro 7454 och 7457 hämtade ur min företrädares portfölj. Det sistnämnda är inspirerat av en av A. C. White's senaste julböcker. Även 7455 står i samband med en av dessa. 7453 är, såvitt jag vet, ett debutarbete, medan 7458 är en liten elegant skapelse av en av våra gamla, trogna medarbetare. 7456 slutligen utgör den avgående redaktörens välgångsönskan till efterträdaren. Må den tala sitt eget språk!

Lösningsfristen utgår den 15 februari 1932.

Domen i Schackförbundets årsturnering publiceras här ovan. För kommentarer finns ingen plats. Domare voro undertecknad (för ortodoxa problem inklusive självmatter) och Fr. Lindgren (för fantasischack och studier).

Samtidigt utlyses en ny turnering för problem och studier av svenska författare, offentliggjorda i svenska schackspalter under år 1931. Uppgifterna insändas, upptecknade å diagram och försedda med lösning och uppgift om tryckalster, till *undertecknad* senast den 1 februari 1932. På förekommen anledning uppmanas författarna att insända uppgifterna i tid. Högst 14 dagars respittid lämnas!

I förhoppning att även under kommande år få möta landets problemvänner i dessa spalter önskar jag alla vänner och gynnare av vår tidskrift

EN GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR!

Frans Hansson.

ÄRADE SCHACKVÄN!

Kan Ni för fyra kronor få något, som bereder Eder lika mycket nöje som *Tidskrift för Schack* för ett helt år?

Men — för att Edert förbund skall hava möjlighet att fortsätta med tidskriftens utgivande, är det en absolut nödvändighet att tillräckligt antal prenumeranter före den 1 januari 1932 anmält sig och *erlagt prenumerationsavgiften;* eljest måste tidskriften nedläggas.

Prenumeration sker enklast genom att med användande av vidfogade inbetalningskort inbetala kr. 4: — å närmaste postanstalt.

Dröj ej att prenumerera. Skaffa nya prenumeranter. Visa Edra bekanta tidskriften. Gör en smula propaganda för den. Ni ger därigenom det svenska schacklivet ett gott handtag — och får på köpet en utmärkt schacktidskrift.

Med schackhälsning
SVERIGES SCHACKFÖRBUND
Styrelsen.

Zetterström & Persson, Boktryckeri, Stockholm 1931.